

• **Most vasárnap augusztus 14.-én 10:45-kor a Pázmány Péter Egyetem rektora és egyben premontrei rendtársunk, Dr. Szuromi Anzelm atya mutatja be a szentmisét a Szt. István templomban és prédikál!**

• Jövő vasárnap – augusztus 21.-én – tartjuk államalapítónk Szent István ünnepét. 10:30-kor kezdjük körmenettel, utána pedig Szentmise. Lesz finom ebéd mise után, aztán délután 1:30 órakor kezdődik a műsor a Láni teremben. Kérem szóljunk minél több embernek. További információért forduljanak Latkóczy Lacihoz.

• Szeptember 25.- én vasárnap a németekkel együtt tartjuk meg az októberfeszt ünnepet templomunknál. Ezen a napon nem lesz külön magyar és német mise, csak egy angol nyelvű mise lesz 10:00 órakor amelyet Timothy Dyer atya mond. Ugyanakkor lesz finom magyar és német ebéd (gulyás leves és német virzslit), jó hideg német sör és mindenkit szeretettel várunk. Kérem szóljunk már most minél több embernek.

Betegeink;

- ifjú Iván János Rácz Károly
- Szabó István Lantos Rezső
- Fotos Ágnes Bános Magdi
- Vodnákné Túri Ildikó Horgas Mária
- Angelo Cruz Bihar Gábriel
- Garai Erzsébet

Halottaink;

- Dúk Anna Espina Ernie Atya
- Téglás Imre Nagy Rada
- Xaver Krammer Fogassy Judit növér
- Kathleen Meister Keglevics Márta
- Farogi Erika Kasza Károly
- Mayer Ferenc Szik Antal
- Petrovay Szabolcs

(Lk12,49-53) A hűség az, ami a világunkat összetartja – a munkaadónk, a hazánk és a rokonaink iránt. Még ennél is erősebb a szülő ragaszkodása a gyermekéhez. Ám még ennek is a második helyre kell szorulnia az Úristenünkhöz való hűségünkhöz képest. Jézus kedvéért a családtagjainkkal is szembenállhatunk, nem is beszélve földi parancsolóinkkal. Azzal, hogy a követőtől ilyen teljes hűséget vár el, Urunk kimondatlanul az istenségét nyilvánítja ki. Pogány egyeduralmuk néha isteneknek

nyilvánították magukat; ám a zsidók jobban tudták, és ilyesmire nem voltak hajlandók. Urunk volt a nagy kivétel. A tárgyalásán Jézus az elképzelhető legünnepélyesebben nyilvánította, hogy Ő Isten. A vádoló ügye szétesett. Ezért a főpap kénytelen volt Jézust a szó legszorosabb értelmében vértanúvá tennie: olyanná, aki meghal azért, amiben hisz. Eskü alatt kötelezte Urunkat, hogy mondja ki, vajon Ő-e „a messiás, az Isten Fia.” Urunk igenlő válasza káromkodásért való bűnben marasztalta Őt el, és halálos ítéletet hozott rá (lásd Mt26,63-66).

Az igazságért kevesen hajlandók meghalni, de senki sem hajlandó egy hazugságért. Tehát annyit biztosan tudunk, hogy Jézus Istennek hitte magát. De hát Isten volt-e? A mai evangélium bőségesen bizonyítja, hogy az volt! Ebben Urunk ezt mondja: „Azért jöttem, hogy felgyújtsam a Földet, és mennyire kívánom, hogy már égne!” Egy magyarázó így foglalja össze: „Egy egyszerű zsidó kimondja, hogy a világot lángba borítja – és meg is teszi” (Alexander MacLaren). Nem lehetett valószínűtlenebb jövendölés annak kimondásakor, mégis elképesztőbb annak teljesítésekor. Manapság a bolygónk lakóinak egynegyede Jézus követőjének mondja magát. Az Ő kedvéért milliók mondtak le vagyonukról, házasságukról, sőt az életükről is. A világ történetében nincs olyan, akinek nagyobb befolyása lett volna, mint Jézus Krisztusnak. Ha Ő csak egy amolyan tudathasadásos lény volt, hogyan sikerült neki ezt véghezvinnie?

Jézus még ezt is mondta: „Azt hiszitek, hogy azért jöttem, hogy békét teremtsék a Földön? Nem, mondom nektek, hanem viszályt.” Ezért egyesek azt állították, hogy Jézus forradalmár. Ám erőszak hirdetése helyett Urunk türelmesen elviselte azt a kínszenvedése folyamán, sőt azt a mai evangéliumban „keresztelésnek” mondja. Az Ő igazi követői az évezredek folyamán ugyancsak elviselik az erőszakot ahelyett, hogy okoznák azt. Ha azonban a „forradalmár” olyas valakit jelent, aki valami gyökeresen újat vagy újdonságot hirdet, akkor Jézusra igaz a vád. Igaz, hogy az Ószövetségben (Ex23:4) is volt szó megbocsátásról az ellenségeknek, de senki soha nem magyarázta azt meg úgy, ahogyan Jézus (cf.Mt18,21-35): „Hallottátok a parancsot: Szeresd embertársadat és gyűlöld ellenségedet. Én pedig azt mondom nektek, szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok üldözőitekért. Így lesztek fiaii mennyei Atyátoknak, aki fölkelte napját jókra is, gonoszokra is, esőt ad igazaknak is, bűnösöknek is... Legyetek hát tökéletesek, amint mennyei Atyánk tökéletes” (Mt5, 43-45,48). A Kálvárián Jézus azt gyakorolta, amit hirdetett! Ámen!

English / 2016 Sunday 20C

(Lk12:49-53) The glue that holds our world together is loyalty – towards our employer, our country and our kin. Stronger still is the loyalty between parent and child. Yet, even

this must take second place to the allegiance that we have toward Our Lord. For Jesus' sake, we may even be at odds with members of our own household – not to mention earthly rulers. By welcoming such absolute loyalty from His followers, our Lord is making an implicit claim to divinity. Pagan sovereigns would sometimes claim to be gods; Jews, however, knowing better, would not. Our Lord was the great exception. At His trial, Jesus claimed to be God in the most solemn manner imaginable. The prosecution's case had fallen apart. So, the high priest was forced to make a martyr out of Jesus in the strict sense of the word: one who dies for what he believes in. He ordered Our Lord to state under oath whether He was "the Messiah, the Son of God." Our Lord's affirmative answer won for Him a conviction for blasphemy and its sentence of death. (See Mt26:63-66)

Few men will die for the truth, but no one will die for a lie. So, we at least know this much for sure: Jesus believed He was God. But was He? – Today's gospel gives us ample proof that He was! Therein, Our Lord says, "I have come to set the earth on fire, and how I wish it were already blazing!" One commentator summed it up this way: "A Jewish peasant says that He is going to set the world on fire – and He did it." (Alexander MacLaren) No prophecy could have been more unlikely at its utterance yet more stunning in its fulfillment. Today, one in every four people on this planet claims to be a follower of Jesus. Millions have given up property, marriage, even life itself for His sake. No one has had a greater impact on world history than Jesus Christ. If He was just another schizophrenic, how then did He pull this one off??

Jesus also said, "Do you think that I have come to establish peace on the earth? No, I tell you, but rather division." For this reason, some have claimed that Jesus was a revolutionary. Far from advocating violence, however, Our Lord patiently endured it during his passion, which He calls a "baptism" in today's gospel. His true followers down through the ages also endure violence rather than causing it. If, however, revolutionary means someone who advocates something radically new or innovative, then Jesus stands guilty as charged. True, there are allusions to the forgiveness of enemies in the Old Testament (Ex23:4), but no one ever explained it the way Jesus did (cf.Mt18:21-35): "You have heard that it was said, 'Love your neighbor and hate your enemy.' But I tell you, love your enemies and pray for those who persecute you, that you may be children of your Father in heaven. He causes his sun to rise on the evil and the good, and sends rain on the righteous and the unrighteous... Be perfect, therefore, as your heavenly Father is perfect." (Mt5:43-45, 48) On Calvary, Jesus practiced what He preached! Amen!